

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.121 van 1 juli 2003
in de zaak A. 130.237/X-11.208.**

In zake : Philippe VANDE CASTEELE,
wonende te 2900 SCHOTEN,
Klamperdreef 7

tegen :

de gemeente SCHOTEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Britselei 39.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Philippe VANDE CASTEELE op 7 december 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de beslissing tot stopzetting van de 'oude regularisatieprocedure 2002/183'";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 april 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Advocaat D. VAN den BULCKE, die verzoeker bijstaat;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker met een brief van 24 februari 2003 aan de Raad van State bijkomende toelichting, alsook een bijkomend stuk bezorgt; dat hij ook ter terechtzitting aanvullende stukken neerlegt; dat dergelijke briefwisseling noch het overleggen van bijkomende stukken is voorzien in het procedurereglement betreffende de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging; dat voornoemde brief, alsook de ter terechtzitting overgelegde stukken die op het eerste gezicht geen betrekking hebben op een aangelegenheid die desgevallend toch ambtshalve door de Raad van State zou moeten worden onderzocht, uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de verwerende partij met "toepassing M.B. 05.05.2000" de eigenaars van het perceel gelegen aan de Klamperdreef 7, kadastraal bekend Sectie A, nr. 111 E 4, bij aangetekend schrijven van 29 juli 2002 op de hoogte brengt dat een openbaar onderzoek is geopend betreffende een bouwaanvraag, nr. 2002/183, "ingediend door Ricardo Heere Klamperdreef 9 te 2900 Schoten, voor

- plaatsen van draadafsluiting, plaatselijk meer dan 2 m hoog
- inbuizing in plaats van gracht
- bouwen van 2 poortkolommen
- aanleg oprit

gelegen te Klamperdreef 9 kadasternummer (1) (afd. 1) sectie A nr. 111 D 4"; dat niet wordt betwist dat het te dezen een regularisatieaanvraag betreft; dat de burgemeester van de gemeente Schoten op 14 november 2002 aan R. HEERE meldt wat volgt :

"Bij controle in de Klamperdreef hebben wij vastgesteld dat het geel formulier van de openbaarmaking niet meer uithangt op uw perceel.

Wij willen erop wijzen dat het gele formulier van de openbaarmaking dient aangeplakt te blijven gedurende de volledige periode van de procedure en dit tot de uitspraak.

Ingevolge het niet aanplakken van het gele formulier is de procedure stopgezet en verzoeken wij u een nieuwe aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in te dienen.

Hopende u hiermede voldoende geïnformeerd te hebben, tekenen wij";

dat verder uit de door verzoeker overgelegde stukken blijkt dat de burgemeester van de gemeente Schoten op 19 november 2002 aan verzoeker meldt wat volgt :

"Naar aanleiding van de wegname van bekendmaking door de heer R. Heere is de procedure ongeldig en dient een nieuwe procedure opgestart te worden. De heer R. Heere werd hiervoor per aangetekend schrijven op de hoogte gebracht.

Hopend u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben, tekenen wij";

dat in deze stand van het geding lijkt te kunnen worden aangenomen dat de "stopzetting van de 'oude regularisatieprocedure 2002/183'" waarvan verzoeker thans de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, die is waarvan sprake in voornoemde brieven;

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwist; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en uitspraak over deze excepties alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat de verwerende partij op de terechtzitting niet vertegenwoordigd was; dat zij derhalve geacht wordt met de vordering tot schorsing in te stemmen, zulks met toepassing van artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State; dat die vermoede instemming weliswaar voor de Raad van State niet kan betekenen dat de schorsing zou dienen te worden bevolen ook indien op zicht van het verzoekschrift tot nietigverklaring of van de vordering tot schorsing blijkt dat de wettelijke voorwaarden daartoe niet zijn vervuld;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad

van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat verzoeker zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar concrete en precieze gegevens dient aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat hij ondergaat of dreigt te ondergaan, hetgeen inhoudt dat hij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen omtrent de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker in de vordering tot schorsing uiteenzet wat volgt :

"V. RISICO TOT MOEILIJK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL (afgekort: MTHEN)

1. Een ernstige machtsoverschrijding kan leiden tot het voorhanden zijn van een risico tot MTHEN, hetgeen blijkt uit de ernstige middelen en desgevallend uit hun kennelijke gegrondheid. Zoals supra blijkt uit Hoofdstuk IV, is dit in casu precies het geval. De kennelijke gegrondheid van de middelen leidt in casu ongetwijfeld tot de vernietiging, zodat men in zulke omstandigheden verzoeker zeker niet (meer) kan verplichten om een louter annulatiearrest af te wachten. Het bevel tot schorsing dringt zich op : er is een MTHEN

2. Verzoekers grondrechten (tot herstel in natura, tot behoud van de strafvordering en tot bezwaarschrift) zijn miskend door de bestreden beslissing. De beroving van het genot van grondrechten is in se onherstelbaar en kan achteraf niet genoegzaam door een louter annulatiearrest hersteld worden. De procedure tot 'stopzetting' veroorzaakt minstens een risico tot zulk MTHEN, vermits regularisatie toch in het vooruitzicht wordt gesteld.

3. Verzoeker verkreeg reeds een stakingsbevel. Ingevolge het laks optreden van de (medeplichtige) Gemeente kwam er niets bij : noch intrekking van de vergunning, noch nieuw stakingsbevel. De rechtsordening en de openbare orde dulden geen verdere schending inzake ruimtelijke ordening. Verweerders optreden - ze weigert om de aanvraag formeel te weigeren en laat de overtredingen ongemoeid - brengt dus ook een ernstig nadeel aan de rechtsstaat toe, dat moeilijk te herstellen is.

Aanvullende beschouwingen

4. Aan dit globaal nadeel (1 + 2 + 3) voege men toe beschouwingen ontleend aan de aanvullende weerslag op het verloop van de 'stopgezette' regularisatieprocedure.

5.a Verzoekers woning werd in 1964-65 opgericht. De (door R.HEERE) aangevraagde regularisatie betreft werken, die ondermeer de waterafvloeiing (natuurlijke + huiswater) van verzoekers erf belemmeren en hem een ernstig nadeel toebrengen. Het voldongen feit van de demping van de scheigracht heeft immers verstopping, en zelfs vernietiging, van 2 van de 3 afvoerbuizen teweeggebracht: ook de derde afvoerbuis riskeert weldra verstopt te zijn en is niet voor herstel toegankelijk (precies door de totale demping over een lengte van 60-tal m). Waterlozing van het 37-jarig huis komt dus fel in het gedrang.

5.b Verweerder weigert met de 'stopzetting van de oude procedure' om de regularisatieaanvraag te weigeren. Deze onrechtmatigheid verhoogt ontegensprekelijk de kans dat de Gemeente de regularisatie uiteindelijk niet zal weigeren. Verzoeker zou dan daartegen wederom moeten opkomen bij de Raad van State. 'Het feit dat procedures moeten worden ingeleid opdat het nadeel kan hersteld worden toont voldoende aan dat dit herstel hoe dan ook moeilijk is' (...). Ook dat gegeven is in casu een MTHEN, zeker gelet op de procedurele voorgaanden - er zijn tot nu toe immers reeds 4 vergunningen afgeleverd, waarvan 3 ingetrokken (...)-.

5.c Pas nadat de regularisatie-aanvraag formeel geweigerd is, komt er een einde aan het voldongen feit: na herstel in natura kan de scheigracht terug zijn afvloeiingsfunctie naar behoren vervullen. Dan bekommt verzoeker ook een wezenlijk herstel van de afvloeiing (van de woning) die thans niet functioneert, welke dysfunctie een ander MTHEN teweegbrengt.

6. Besluit: men kan in casu besluiten tot een globaal (risico tot) MTHEN.";

Overwegende dat de loutere omstandigheid dat, naar verzoeker stelt, de aangevoerde middelen (kennelijk) tot vernietiging van de bestreden beslissing zullen leiden, zodat verzoeker in zulke omstandigheden niet meer kan worden verplicht om een louter annulatiearrest af te wachten, op zich niet volstaat om te doen blijken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat de aangevoerde middelen wettigheidsbezwaren zijn derwijze dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissingen geen ernstig nadeel is, maar er enkel de oorzaak van kan zijn; dat met betrekking tot de miskenning door de bestreden beslissing van de door verzoeker aangevoerde grondrechten, een eventuele schending ervan eveneens wettigheidsbezwaren betreft die op zichzelf niet kunnen worden aangemerkt als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de door verzoeker gegeven omschrijving van het nadeel voortvloeiend uit de beroving van het genot van grondrechten te algemeen en niet voldoende concreet is; dat niet op zich doet blijken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, de omstandigheid dat, naar verzoeker stelt, "de rechtsordening en de openbare orde (...) geen verdere schending inzake ruimtelijke ordening (dulden)" noch de omstandigheid dat het optreden van de verwerende partij, naar verzoeker betoogt, "een ernstig nadeel aan de rechtstaat (toebrengt), dat

moeilijk te herstellen is", onafgezien van de vaststelling dat dit laatste geen persoonlijk nadeel is in hoofde van verzoeker; dat wat de door verzoeker uiteengezette "aanvullende beschouwingen" betreft, en meer bepaald wat de "aanvullende weerslag (betreft) op het verloop van de 'stopgezette' regularisatieprocedure", het aan verzoeker toekomt in de vordering concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel zijn rechtstreekse oorzaak vindt in de aangevochten beslissing; dat verzoeker niet aantoonde dat het nadeel betrokken uit de waterafvloeiing van verzoekers erf en uit de demping van de scheigracht, hun eigenlijke en rechtstreekse oorzaak vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat tot slot de loutere omstandigheid dat procedures moeten worden ingeleid en dat "pas nadat de regularisatie-aanvraag formeel geweigerd is (...) een einde komt aan het voldongen feit" op zich evenmin doen blijken van een moeilijk te herstellen nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat verzoeker, ondanks het feit dat hij zijn vermeende nadelen uitgebreid uiteenzet, zijn betoog vrij hypothetisch en vaag houdt en onvoldoende concrete gegevens of overtuigende argumenten aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat de opgeworpen nadelen ernstig zijn en moeilijk te herstellen zijn; dat met ter terechtzitting aangevoerde nieuwe feiten en argumenten geen rekening wordt gehouden; dat derhalve de uiteenzetting van verzoeker geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een juli 2003, door :

de HH. G. DEBERSAQUES, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.